

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

P7_TA(2013)0006

Strategia UE na rzecz Rogu Afryki

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie strategii UE dla Rogu Afryki (2012/2026(INI))

(2015/C 440/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie piractwa morskiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie sytuacji w Rogu Afryki ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w 2008 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie rocznego sprawozdania w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w 2009 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Rogu Afryki z dnia 14 listopada 2011 r., a w szczególności załączone do nich ramy strategiczne,
- uwzględniając dokument z dnia 14 marca 2008 r. wysokiego przedstawiciela i Komisji Europejskiej skierowany do Rady Europejskiej i zatytułowany „Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe”,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów Unii Europejskiej dotyczące wyborów, które odbyły się w Etiopii w dniu 23 maja 2010 r.,
- uwzględniając przyjęcie 1 sierpnia 2012 r. przez 825 członków Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego konstytucji dla Somalii, uwzględniając demokratyczny wybór nowego prezydenta Somalii dnia 11 września 2012 r., jako element procesu transformacji,
- uwzględniając wnioski Rady w sprawie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa z 1 grudnia 2011 r. i z 23 lipca 2012 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie sytuacji w Somalii, w szczególności rezolucję nr 2067 (2012),
- uwzględniając misję Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), której strategiczną koncepcję sporządzono dnia 5 stycznia 2012 r., a której wyznaczono cel zaznaczenia obecności w czterech sektorach, a także uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 2036(2012) zwracającą się do Unii Afrykańskiej o zwiększenie sił oddziałów AMISOM z 12 000 do maksymalnie 17 731 pracowników umundurowanych, obejmujących wojsko i personel złożony z wyszkolonych oddziałów policji,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1820 (2008) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0203.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 102.

⁽³⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 51.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 35.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- uwzględniając raport ONZ z dnia 25 stycznia 2011 r. i zawartych w nim 25 propozycji wysuniętych przez specjalnego doradcę sekretarza generalnego ONZ Jacka Langa w sprawie kwestii prawnych odnoszących się do piractwa u wybrzeży Somalii; uwzględniając ważne raporty następcze przygotowane przez Jacka Langa, jak ten z 15 czerwca 2011 r. w sprawie procedur utworzenia wyspecjalizowanych somalijskich sądów antypirackich lub raport sekretarza generalnego ONZ z 20 stycznia 2012 r. w sprawie wyspecjalizowanych antypirackich sądów w Somalii oraz w innych krajach regionu,
 - uwzględniając wspólną strategię Afryka-UE,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A7-0408/2012),
- A. mając na uwadze, że Róg Afryki jest jednym z najbardziej narażonych na brak bezpieczeństwa żywnościowego regionów świata, i mając na uwadze miliony ludzi, którzy żyją na tym obszarze w stanie niedożywienia i w zagrożeniu głodem; mając na uwadze, iż w regionie tym są kraje, które plasują się wśród obszarów o najniższych w świecie normach w zakresie zdrowia; mając na uwadze, że jest to jeden z najuboższych i najbardziej cierpiących na brak dobrych rządów regionów na świecie; mając na uwadze brak bezpieczeństwa i niepewność żywnościową, w szczególności złożone dotkliwe kryzysy humanitarne w Rogu Afryki; mając na uwadze, że społeczności międzynarodowej nie udało się zapobiegawczo rozwiązać problemów bezpieczeństwa ludzkiego, suszy i głodu w regionie;
- B. mając na uwadze długą historię konfliktów tego regionu, a także istnienie związku między konfliktem, ubóstwem, a zacołaniem; mając na uwadze, że trwały rozwój nie może być osiągnięty w atmosferze napięć, konfliktów zbrojnych ani niestabilności instytucji rządowych, podczas gdy ubóstwo i zacołanie są dodatkowymi czynnikami rozogniającymi konflikt; mając na uwadze, że zmiany klimatu mogą jeszcze bardziej pogorszyć sytuację w regionie, który coraz częściej nawiedzają dotkliwe susze;
- C. mając na uwadze, że przedłużająca się niestabilność w Rogu niesie ze sobą konsekwencje dla bezpieczeństwa państw sąsiadujących, kontynentu, a także – ze względu na nawiązywanie przez terrorystów kontaktów w regionie – może podkopać bezpieczeństwo innych regionów, jak Europy, Półwyspu Arabskiego i Azji Południowej;
- D. mając na uwadze, że błędne koło braku bezpieczeństwa, niepewności, ubóstwa, złych rządów można pomyślnie i skutecznie przełamać jedynie za sprawą kompleksowego, holistycznego podejścia, zobowiązującego do rozwijania krajów w regionie w zrównoważony sposób; mając na uwadze, że Róg Afryki, jako region, w którym kwitnie działalność przestępcza, a konkretnie terroryzm i piractwo, w konsekwencji skrajnego ubóstwa i złych rządów lub braku sprawowania rządów, ilustruje istnienie związku między rozwojem a bezpieczeństwem;
- E. mając na uwadze trojaki charakter europejskiego i szerszego międzynarodowego zainteresowania sytuacją bezpieczeństwa w Rogu Afryki odnoszący się do: po pierwsze, ze względu na zagrożenie, jakim jest międzynarodowy terroryzm oraz środki finansowe kierowane do organizacji terrorystycznych z piractwa i uprowadzeń; po drugie, z uwagi na zagrożenie gospodarcze dla handlu międzynarodowego oraz potrzebę ułatwienia bezpiecznej żeglugi morskiej; po trzecie, by wspomóc ONZ w jej celach, np. w ochronie statków wycararterowanych przez Światowy Program Żywnościowy w regionie;
- F. mając na uwadze, że zaangażowanie UE w region podyktowane jest zarówno jego znaczeniem geostrategicznym, jak i pragnieniem udzielenia wsparcia ludności Rogu oraz wyciągnięcia go z ubóstwa; mając na uwadze, iż w tym celu oraz aby osiągnąć trwały pokój UE zobowiązała się do wspierania zarówno regionalnych wysiłków, w tym za pośrednictwem IGAD (Międzypaństwowy Organ ds. Rozwoju) i Unii Afrykańskiej, jak i krajowych wysiłków zmierzających do umocnienia pokoju i wymiaru sprawiedliwości w oparciu o zasady integracji wszystkich grup etnicznych, rządy prawa i poszanowanie praw człowieka;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- G. mając na uwadze, że IGAD jest nadal niedostatecznie rozwiniętym instrumentem na rzecz pogłębionej współpracy regionalnej, integracji i bezpieczeństwa; podkreśla, że istnieje potrzeba, by IGAD odegrał centralną rolę w tworzeniu struktury politycznej i bezpieczeństwa w Rogu Afryki, jak również w zapobieganiu konfliktom oraz w zakresie politycznej i gospodarczej integracji regionu, co powinno zobowiązać i skłonić kraje w regionie do realizacji wspólnych programów politycznych i gospodarczych;
- H. mając na uwadze, że pasmo ciągłego braku bezpieczeństwa i niestabilności rozciągające się od Oceanu Atlantyckiego po Ocean Indyjski nadałoby również nową siłę handlowi narkotykami poprzez południowy Atlantyk z Ameryki Łacińskiej i Karaibskiej oraz sprzyjało handlowi bronią i ludźmi, otwierając nowe szlaki handlu i stwarzając możliwości przemytu narkotyków zarówno do Europy, jak i na Półwysep Arabski;
- I. mając na uwadze, że rywalizacja państw o zasoby naturalne w regionie, w szczególności paliwa kopalne i wodę, oraz rywalizacja o udzielenie infrastrukturalnego dostępu do portów państwom produkującym ropę i gaz, jak i dostępu do morza krajom go pozbawionym, mogłyby podsyć dalsze konflikty w regionie i doprowadzić do przewlekłego braku stabilności;
- J. mając na uwadze, że długofalową stabilność w Rogu Afryki uda się wypracować wyłącznie w oparciu o silne demokratyczne instytucje, rządy prawa i poszanowanie praw człowieka, w szczególności wolności wypowiedzi, oraz lepsze gospodarcze widoki na przyszłość dla społeczeństwa;
- K. mając na uwadze, że podstawowe znaczenie ma czynne pielęgnowanie stref stabilności w regionie, rozwiązywanie problemu ubóstwa i promowanie ożywienia gospodarczego jako środka odbudowy państw upadłych; mając na uwadze, że nie ma bezpieczeństwa bez rozwoju, ani rozwoju bez bezpieczeństwa;
- L. mając na uwadze, że brutalne powstanie Al-Szabaab, brak dobrych rządów w Somalii, zagrożenie związane z piractwem u wybrzeży Somalii, napięcia i ryzyko konfliktu między Sudanem a Sudanem Południowym, objęte konfliktem regiony Abiyei i Darfuru, polityczna transformacja polityczna w Etiopii po śmierci premiera Melesa Zenawiego, napięcia między Etiopią, Erytreą i Somalią, napięcia między Erytreą a Dżibuti oraz działalność terrorystyczna Armii Oporu Pana (LRA) przyczyniają się wspólnie do tego, że Róg Afryki jest jednym z najbardziej targanych konfliktami regionów na świecie, co powoduje ogrom ludzkiego cierpienia, wewnętrzne przesiedlenia ludności, pogłębienie kryzysów humanitarnych i zahamowanie zrównoważonego rozwoju społecznego i gospodarczego, jak i demokracji i rządów prawa;
- M. mając na uwadze, że wraz ze stopniowym narastaniem w Somalii walki z Al-Szabaab, rośnie ryzyko, iż działalność terrorystyczna oraz destabilizacja przeniosą się na inne obszary Somalii lub w głąb tych części Afryki, które do tej pory nie były dotknięte tym problemem;
- N. mając na uwadze, że utrzymujący się brak stabilności politycznej i konflikty w Somalii praktycznie zaprzepaściły wszelkie szanse na zrównoważony rozwój gospodarczy w regionie; mając na uwadze, że brak stabilnych perspektyw demograficznych i gospodarczych dla ludności, w szczególności ludzi młodych, idący w parze z brakiem demokracji, rządów prawa, sprawowania dobrych rządów i bezpieczeństwa ludzkiego są podatnym gruntem dla działalności przestępczej, w tym piractwa i przemytu, oraz sprzyjają rozwojowi działalności grup terrorystycznych, takich jak Al-Szabaab; mając na uwadze, że takie kwestie należy rozpatrywać całościowo, wykorzystując wszystkie instrumenty UE na rzecz działań zewnętrznych, oraz uzupełniać takie działania dzięki utworzeniu utworzenia wyspecjalizowanych somalijskich sądów antypirackich, jak tylko w Somalii utworzone zostaną solidne struktury państwowe;
- O. mając na uwadze, iż przejściowemu rządowi federalnemu Somalii nie udało się utworzyć stabilnej administracji reprezentującej wszystkie grupy etniczne, zdolnej do promowania zgody między swymi różnymi etnicznymi i politycznymi składowymi; mając na uwadze, że nowy rząd Somalii musi uzyskać pełne poparcie społeczności międzynarodowej, by móc stawić czoła wyzwaniom, z jakimi zmagają się Somalia, i odbudować trwałą polityczną, demokratyczną, etniczną i społeczną stabilność;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- P. mając na uwadze, że od 1990 r. statki rybackie z wielu krajów wykorzystują chaos w Somalii, dokonując połowów w somalijskiej strefie położonej mniej niż 200 mil morskich od jej wybrzeża, co pozbawia rybaków somalijskich źródła utrzymania,
- Q. mając na uwadze, że według szacunków UNHCR po całym Rogu Afryki, głównie w Kenii i Etiopii, rozproszonych jest przeszło milion uchodźców somalijskich, zaś sama Somalia liczy 1,3 mln uchodźców wewnętrznych; mając na uwadze, że wewnętrzny konflikt, Al-Szaabab, terroryzm i następujące po sobie kłęski suszy leżą u sedna fenomenu exodusu i uchodźstwa wewnętrznego w Somalii, dając się dotkliwie we znaki całemu regionowi;
- R. mając na uwadze, że w dniu 20 sierpnia 2012 r. miały miejsce dwa bardzo ważne dla Rogu Afryki wydarzenia: śmierć premiera Etiopii Melesa Zenawiego i utworzenie w Somalii pierwszego od ponad dwóch dekad formalnego parlamentu; mając na uwadze, że zaprzysiężenie nowego parlamentu oraz wybranie 10 września 2012 r. nowego prezydenta Somalii Hassana Szejka Mohamuda stanowiły historyczny moment, a także ważny krok w kierunku poprawy stanu pokoju i bezpieczeństwa, i pokazały, że sytuacja w Somalii nie jest nieodwracalna;
- S. mając na uwadze, że Etiopia, Dżibuti, Kenia i Uganda udzielają cennego wojskowego i politycznego wsparcia staraniom zmierzającym do osiągnięcia stabilności w regionie, w szczególności w postaci misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM), w ten sposób pracując na to, by, przy aktywnym wsparciu ze strony wspólnoty międzynarodowej, to sami Afrykanie mogli wziąć na siebie odpowiedzialność i przewodniczyć procesowi znalezienia skutecznych rozwiązań w zakresie bezpieczeństwa i stabilności w regionie; mając na uwadze, że Unia Afrykańska (UA) jest cennym partnerem jeśli chodzi o zaprowadzenie pokoju i stabilności w regionie;
- T. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa i sytuacja militarna w Somalii jest wciąż groźna i nieprzewidywalna; mając na uwadze, że siłom działającym w ramach misji Unii Afrykańskiej (AMISOM) udało się odeprzeć islamską grupę zbrojną Al-Szabaab oraz że w ramach tej misji wysłano 100 żołnierzy do miasta Baidoa; mając na uwadze, że Kenia dokonała niedawno interwencji wojskowej w południowo-środkowej Somalii, nie udało się jej jednak ostatecznie pokonać sił Al-Szabaab; mając na uwadze, że w lutym 2012 r. w regionie Hiraan i regionie Bay interweniowały Krajowe Siły Zbrojne Etiopii; mając na uwadze, że organizacja Human Rights Watch ujawniła naruszenia praw człowieka, tortury, arbitralne zatrzymania, doraźne egzekucje i nielegalne ataki odwetowe na ludność cywilną, jakich dopuściły się etiopskie siły zbrojne i grupy zbrojne lojalne wobec tymczasowego rządu federalnego Somalii; mając na uwadze, że sąsiednia Erytrea została oskarżona przez Grupę Monitorowania Sankcji ONZ o dostarczanie broni, szkolenia i wsparcie finansowe dla Al-Szabab, a tym samym o naruszenie embarga ONZ na dostawę broni;
- U. mając na uwadze, że zakończenie kryzysu w Somalii – chociaż uzależnione od stabilności wprowadzanej w kraju przez operacje Unii Afrykańskiej – może jedynie się dokonać poprzez zachowanie i wsparcie społeczno-politycznej stabilności, co oznacza, że na stronach zaangażowanych w operacje wojskowe również spocznie duża odpowiedzialność w zakresie wsparcia władz lokalnych za pomocą wszelkich koniecznych środków w okresie po zakończeniu działań wojskowych;
- V. mając na uwadze, że same międzynarodowe działania wojskowe nigdy nie będą w stanie zapewnić bezpieczeństwa, stabilności i trwałego pokoju, jeżeli nie będą im towarzyszyć programy demokratycznego rozwoju;
- W. mając na uwadze, że śmierć premiera Melesa Zenawiego może odbić się poważnymi konsekwencjami na poziomie krajowym i regionalnym, umożliwiając nowemu przywództwu otwarcie przestrzeni politycznej, zniesienie represyjnych ustaw i zaangażowanie się we wszechstronny dialog polityczny zmierzający do transformacji politycznej; mając na uwadze, że demokratycznie wybrany, reprezentujący wszystkie grupy etniczne rząd w Etiopii stanowi jedyną drogę do zapobieżenia rozprzestrzenianiu się w kraju niestabilności, radykalizmu i zamieszek, które zagrażają roli Etiopii w zwalczaniu terroryzmu;
- X. mając na uwadze, że w wyborach parlamentarnych, które odbyły się w maju 2010 r., Etiopski Ludowo-Rewolucyjny Front Demokratyczny uzyskał 545 z 547 mandatów, co skłoniło misję obserwacji wyborów Unii Europejskiej do stwierdzenia, że wybory te nie spełniały międzynarodowych standardów;
- Y. mając na uwadze, że Etiopia otrzymuje – od Stanów Zjednoczonych i Unii Europejskiej – więcej pomocy zewnętrznej niż jakikolwiek inny kraj afrykański;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- Z. mając na uwadze, że po 20 latach od uzyskania niezależności Erytrea pod rządami prezydenta Isajasa Afewerkiego stała się jednym z najbardziej represyjnych i zamkniętych krajów w świecie, o porażających notowaniach w zakresie przestrzegania praw człowieka, do których zaliczają się uwięzienia, tortury i zabójstwa obywateli; mając na uwadze, że 5 lipca 2012 r. Rada ONZ ds. Praw Człowieka przyjęła rezolucję zdecydowanie potępiającą utrzymujące się masowe i systematyczne przypadki łamania praw człowieka, których dopuszczają się władze erytrejskie, poważne ograniczenia swobody opinii i wolności wypowiedzi, przymusowy pobór obywateli na czas nieokreślony, i wyznaczyła przy tym specjalnego sprawozdawcę ds. sytuacji praw człowieka w Erytrei celem przerwania izolacji kraju, zbadania i zdania sprawy z przypadków naruszeń; mając na uwadze, że obywatel Szwecji i Erytrei Dawit Isaak od 11 lat, bez procesu, przetrzymany jest w odosobnieniu w erytrejskim więzieniu;
- AA. mając na uwadze, że dnia 26 września 2012 r. prezydenci Sudanu i Południowego Sudanu podpisali długo wyczekiwane porozumienie o współpracy, umożliwiające wznowienie dostaw ropy z południa na północ, demilitaryzację strefy buforowej wzdłuż granic, ponowne wznowienie handlu transgranicznego i swobodny przepływ obywateli obu krajów; mając na uwadze, że oba kraje muszą się jeszcze porozumieć co do statusu Abyei oraz innych obszarów, do których zgłaszane są pretensje;
- AB. mając na uwadze, że Sudan Południowy zмага się z wyzwaniem natury politycznej, gospodarczej i w zakresie bezpieczeństwa, w szczególności z konfliktami zbrojnymi między wspólnotami i z brakiem solidnych struktur rządowych; mając na uwadze, że trwające rozbrojenie ludności cywilnej zwane „operacją przywracania pokoju”, którą rozpoczęto w marcu 2012 r. w odpowiedzi na przypadki konfliktów zbrojnych wspólnot, do jakich doszło w prowincji Jonglei, doprowadza do przypadków nadużyć popełnionych przez siły wojskowe na ludności cywilnej;
- AC. mając na uwadze nietrwały charakter pokoju w sudańskim zachodnim regionie Darfuru oraz w południowych prowincjach Kardofanu Południowego i Nilu Błękitnego; mając na uwadze nieustające doniesienia organizacji praw człowieka o dokonywanych przez siły rządowe masowych bombardowaniach obszarów zamieszkałych przez ludność cywilną, o pozasądowych egzekucjach, samowolnych aresztowaniach, masowym plądrowaniu i niszczeniu mienia; mając na uwadze, iż utrzymująca się przemoc wywołuje trwałą i budzącą niepokój klęskę humanitarną;
- AD. mając na uwadze, że dostęp do ludności w Rogu Afryki pozostaje głównym problemem w ramach zmagania w nadzwyczajnych sytuacjach humanitarnych;
- AE. mając na uwadze, że Komisja Europejska zamierza podnieść do 158 mln EUR ogólną kwotę pomocy humanitarnej przeznaczonej dla ludności cierpiącej z powodu suszy, która dotknęła kraje Rogu Afryki;
- AF. mając na uwadze, że na międzynarodowej konferencji darczyńców, która odbyła się w Addis Abebie, główne kraje członkowskie Unii Afrykańskiej zobowiązały się do zmobilizowania prawie 350 mln USD na rzecz krajów dotkniętych suszą;
- AG. mając na uwadze, że Róg Afryki, a szczególnie Somalię, dotknęła poważna klęska głodu spowodowana suszą, która doprowadziła do poważnej klęski humanitarnej, której ofiarą padło ponad 12 milionów ludzi w regionie i ponad 7,5 miliona osób w Somalii; mając na uwadze, że klęska głodu doprowadziła nie tylko do śmierci wielu ludzi, zwłaszcza dzieci, ale wywołała również ogromną falę uchodźców do krajów sąsiednich: Kenii i Etiopii; mając na uwadze, że Komisja zwiększyła swoją pomoc humanitarną z 9 mln EUR w 2008 r. do 46 mln EUR w 2009 r., od tego czasu zmniejszyła jednak tę pomoc do zaledwie 35 mln EUR w 2010 r. i 30 mln EUR w 2011 r.; mając na uwadze, że Komisja zwiększyła następnie te środki do kwoty 77 mln EUR, lecz dopiero po katastrofalnej suszy w lecie 2011 r.;
- AH. mając na uwadze, że wszelka znacząca poprawa sytuacji humanitarnej w regionie jest współzależna od osiągnięcia wszystkich innych celów Unii w Rogu Afryki oraz od wszelkich trwałych rozwiązań różnych konfliktów nawiedzających region, z tego względu trzeba wziąć pod uwagę potrzeby wewnętrznie przesiedlonych ludzi, utrzymującą się klęskę w zakresie uchodźstwa oraz przyczyny tych zjawisk, jak strukturalną niepewność co do bezpieczeństwa żywnościowego, konflikty i skutki zmiany klimatu, zwracając przy tym szczególną uwagę na najbardziej narażone grupy społeczne, jak kobiety i dzieci;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

- AI. mając na uwadze, że znaczący darczyńcy i podmioty polityczne w regionie obejmują nie tylko tradycyjne podmioty polityczne i rozwojowe, jak UE, Stany Zjednoczone Ameryki i organizacje międzynarodowe, jak ONZ, Bank Światowy, ale także Turcję, Egipt, RWPZ, w szczególności Katar, oraz Organizację Współpracy Islamskiej; mając na uwadze, że Chiny odgrywają kluczową rolę w promowaniu rozwoju infrastrukturalnego oraz potencjału gospodarczego w Rogu Afryki poprzez udzielanie uprzywilejowanych pożyczek ad hoc, które nie są uwarunkowane podjęciem przez kraje skutecznych reform, a często stanowią zachętę do udzielenia uprzywilejowanego dostępu do zasobów naturalnych i dostępu do rynku kraju;
- AJ. mając na uwadze, że UE jest głównym dostarczycielem pomocy międzynarodowej i pomocy humanitarnej w Rogu Afryki oraz przyczynia się do rozwoju i bezpieczeństwa tego regionu, tak na lądzie, jak i na morzu;
- AK. mając na uwadze, że ustanowienie bezpiecznego otoczenia dla handlu i transportu jest podstawową drogą do osiągnięcia stabilizacji i rozwoju w regionie, zarówno na lądzie, jak i na morzu;
- AL. mając na uwadze, że sprzedaż nielegalnej kości słoniowej stała się najważniejszym źródłem zarobków dla organizacji zbrojnych, jak Al-Szabab, a także oficjalnych sił wojskowych z uwagi na wielki wzrost popytu ze strony krajów azjatyckich; mając na uwadze, że zgodnie z CITES (konwencją o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem) poziom kłusownictwa słoni jest najgorszy od dziesięciolecia, zaś odnotowane przechwylenia kości słoniowej osiągają najwyższy poziom od 1989 r.;
- AM. mając na uwadze, że zgodnie z raportem Programu Ochrony Środowiska Narodów Zjednoczonych (UNEP) ogromna liczba nielegalnych transportów odpadów toksycznych, których zawartość przecieka, jest składowana wzdłuż wybrzeża Somalii przy całkowitym zlekceważeniu zdrowia lokalnej społeczności i ochrony środowiska, mając na uwadze, że zgodnie z tym samym raportem zrzucone do morza odpady częściowo pochodzą z Unii Europejskiej i że odpady te nieodwracalnie szkodzą zdrowiu ludzkiemu i środowisku naturalnemu w regionie, co stanowi rażące naruszenie praw człowieka,
- AN. mając na uwadze, że nie osiągnięto wyników w realizacji żadnego z ośmiu milenijnych celów rozwoju w regionie i jedynie zdecydowane wykazanie się wolą polityczną doprowadzi do osiągnięcia pewnego postępu w ciągu trzech lat, które pozostały do ostatecznego terminu ich realizacji, czyli do roku 2015;
- AO. mając na uwadze, że w warunkach ubóstwa i głodu umiera rozsądek, a rodzi się polityczny ekstremizm; mając na uwadze, że w 14 miesięcy po tym, jak Organizacja Narodów Zjednoczonych ogłosiła oficjalnie, że w Rogu Afryki wystąpiła pierwsza w XXI w. klęska głodu, sytuacja nieco się poprawiła pod względem humanitarnym, ale panujące warunki są nadal krytyczne;
- AP. mając na uwadze, że osiągnięcie postępu w zakresie ograniczania ubóstwa w Rogu Afryki zostały zahamowane z powodu klęski żywnościowej i kryzysu paliwowego, do których doszedł globalny kryzys gospodarczo-finansowy oraz wpływ zmiany klimatu;
- AQ. mając na uwadze, że według szacunków FAO z marca 2012 r. w Rogu Afryki pomocy potrzebuje ponad osiem milionów osób, w tym 3,2 mln w Etiopii, 2,5 mln w Somalii, 2,2 mln w Kenii i 180 tysięcy w Dżibuti; ponadto w 2011 r. region dotknęła najpoważniejsza od 60 lat susza, w której wyniku ucierpiało ponad 13 milionów osób, z czego setki tysięcy musiały opuścić swoje domy, a dziesiątki tysięcy poniosły śmierć;
- AR. mając na uwadze, że niektóre pojedyncze kraje w regionie utrudniają prowadzenie prac Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu w Rogu Afryki, który wymierza wyroki i walczy z bezkarnością;
- AS. mając na uwadze, że aby kontynuować działania z zakresu pomocy humanitarnej, a także inwestować w potencjał odnowy w Somalii, Kenii i Etiopii, UNICEF potrzebuje w 2012 r. ogółem 273 mln USD, a do końca lipca otrzymał tylko 33 % tej kwoty;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

Ogólne ramy

1. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE na rzecz Rogu Afryki, w szczególności jej kompleksowe podejście oparte na rozwiązaniu problemów bezpieczeństwa i stabilności, które to podejście mierzy się jednocześnie z podstawowymi przyczynami tych problemów, egzekwując rządy prawa i zapewniając konieczny proces, który musi obejmować funkcjonowanie mechanizmów i procedur egzekwowania prawa, jak również niezależnego systemu sądowego, w szczególności przez strategię na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej oparte na jasnych założeniach; domaga się pełnego wdrożenia ram strategicznych UE na rzecz Rogu Afryki i wspiera tę pięciopunktową strategię opartą na:

- (i) budowaniu demokratycznych, silnych i odpowiedzialnych struktur politycznych we wszystkich krajach Rogu Afryki;
- (ii) pracy z krajami regionu, z regionalnymi i międzynarodowymi podmiotami i organizacjami na rzecz rozwiązania konfliktów, również poprzez zajmowanie się ich źródłowymi przyczynami;
- (iii) dopilnowaniu, by obecny brak bezpieczeństwa w regionie nie zagrażał bezpieczeństwu innych krajów sąsiadujących lub innych regionów czy państw;
- (iv) wspieraniu starań na rzecz promowania wzrostu gospodarczego i redukcji ubóstwa;
- (v) wspieraniu regionalnej współpracy politycznej i gospodarczej;

podkreśla znaczenie promowania trwałego wzrostu gospodarczego w regionie i ograniczenie ubóstwa poprzez spełnianie podstawowych potrzeb ludności;

2. podkreśla, że jakiegokolwiek trwałe rozwiązanie ogromu konfliktów w regionie może się powieść jedynie wtedy, gdy ustanowi ono zasady dobrego sąsiedztwa, wykraczające poza rywalizację i spory graniczne, będzie oparte na nieingerencji się i współpracy między państwami, trwałym rozwoju o sprawiedliwym i uczciwym podziale dostępu do zasobów oraz możliwościach gospodarczych dla wszystkich, bez dyskryminowania kogokolwiek; zauważa, że wymaga to wysiłków przejściowych w zakresie budowania pokoju, mediacji i pojednania, jak również położenia kresu bezkarności we współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym oraz pełnego poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym niezakłóconego dostępu pomocy humanitarnej do ludności i praw człowieka; zauważa, że Unia w ścisłej współpracy z regionalnymi organami ma do odegrania rolę we wspieraniu tych procesów, w zwalczaniu rozprzestrzeniania się broni strzeleckiej i lekkiej oraz w ułatwianiu demobilizacji, rozbrojenia i ponownej integracji kombatantów, jednak podkreśla, że w ostateczności to ludność samego Rogu Afryki jest najważniejszym podmiotem, który jest w stanie umożliwić regionowi osiągnięcie trwałego pokoju, stabilności, dobrobytu, jak i rozliczalnego rządu i praworządności;

3. z zadowoleniem przyjmuje mianowanie specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Rogu Afryki, jak domagał się tego Parlament w wyżej wspomnianej rezolucji z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie Rogu Afryki; nalega, by wysoka przedstawiciel/wiceprzewodnicząca oraz Komisja czynnie wspierały pracę SPUE, zapewniając mu odpowiednie środki finansowe oraz zasoby ludzkie, a także bezpośredni dostęp do struktur i misji WPBiO, jak i do struktur i programów w zakresie polityki rozwoju i pomocy humanitarnej Komisji; przypomina, że w swojej rezolucji Parlament wezwał specjalnego przedstawiciela UE ds. Rogu Afryki do przedkładania regularnych sprawozdań Parlamentowi; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem regularne sprawozdania SPUE w Rogu Afryki dla Parlamentu i wzywa go do kontynuowania stałego dialogu i wymiany poglądów z posłami do PE; przyjmuje również z zadowoleniem mianowanie specjalnego przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Sudanu i Sudanu Południowego; uważa, że w celu zagwarantowania pełnej konsultacji i koordynacji działań obaj przedstawiciele powinni być w stałym kontakcie z właściwymi służbami programowymi ds. instrumentów finansowych na rzecz działań zewnętrznych UE, a służby te powinny oferować im regularne porady polityczne i strategiczne; zwraca uwagę na wartość regularnego dialogu i współpracy między dwoma SPUE oraz szefami przedstawicielstw UE w regionie;

4. uważa, że można przeznaczyć więcej środków dla IGAD w celu promowania systemu dobrych rządów oraz skutecznego dialogu politycznego oraz mechanizmów budowania zgody we wszystkich jego państwach członkowskich; wzywa UE do ułatwienia tej roli poprzez dalsze angażowanie się w ich proces budowania własnego potencjału

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

wewnętrzny; przypomina, że zasadnicze znaczenie będzie miało promowanie regionalnych ram instytucjonalnych na rzecz dialogu i koordynacji wśród krajów w regionie, ze szczególnym uwzględnieniem Etiopii, Kenii i Ugandy, które, jako kluczowi gracze w regionie, muszą nadal koordynować wysiłki i zmierzać do wspólnych celów; przypomina ponadto, że IGAD może dostarczyć właściwej płaszczyzny dialogu i koordynacji w związku z eksploatacją podstawowych zasobów naturalnych, takich jak woda;

5. wzywa Komisję Europejską do rozważenia udostępnienia pomocy i wsparcia wszystkim krajom afrykańskim, których wojska zaangażowane są w utrzymanie pokoju w krajach Rogu Afryki i w szczególności w Somalii;

6. z zadowoleniem przyjmuje decyzję UE, by udzielić dodatkowego wsparcia AMISOM celem umożliwienia jej wypełnienia mandatu oraz osiągnięcia pełnej siły osobowej oddziałów (17 731), jak zezwoliła na to ONZ;

7. uważa, że wyniki misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM) z zwalczaniu Al-Szabaab, jak odzyskanie kontroli nad Kismayo, potwierdzają strategiczne znaczenie wspierania Unii Afrykańskiej; podkreśla zatem znaczenie promowania procesu budowania instytucji i potencjału oraz dobrego zarządzania Unią Afrykańską, a także zdolności reagowania przez nią na kryzys w zakresie zarządzania i na poziomie wojskowym; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie w Addis Abebie przedstawicielstwa UE przy Unii Afrykańskiej;

8. wzywa do pilnego wsparcia systemu wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w krajach, które współpracowały z UE w przenoszeniu podejrzanych o piractwo (Kenia, Seszele i Mauritius), oraz wsparcia dla somalijskich władz, aby zagwarantować, że dysponują one potencjałem sądowym i określonymi procedurami prawnymi zgodnymi z prawem międzynarodowym, zwłaszcza międzynarodowym prawem w zakresie praw człowieka, by móc rozpatrzyć sprawy pojmanych piratów i rebeliantów Al-Szabaab; podkreśla jednocześnie znaczenie zagwarantowania pojmanym piratom szansy resocjalizacji i reintegracji w społeczeństwie;

9. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że wielu piratów i innych przestępców nadal nie zatrzymano, a nawet jeżeli są aresztowani, to często zwalnia się ich z braku solidnych dowodów lub braku woli politycznej ścigania ich oraz że taki stan rzeczy utrzymuje się pomimo pomocy UE na rzecz wzmocnienia rządów prawa w tym regionie, umów o transferze zawartych przez Unię z krajami trzecimi (Kenia, Seszele, Mauritius), dwustronnych umów o repatriacji skazanych piratów, zawartych pomiędzy Seszelami a somalijskimi regionami Puntlandem i Somalilandem, oraz różnych międzynarodowych przepisów prawnych;

10. z ogromnym zadowoleniem przyjmuje raport ONZ z dnia 25 stycznia 2011 r. podkreślający 25 propozycji wysuniętych przez Jacka Langa, specjalnego doradcę sekretarza generalnego ONZ, w sprawie kwestii prawnych odnoszących się do piractwa u wybrzeży Somalii; z zadowoleniem przyjmuje ważne raporty następcze przygotowane przez Jacka Langa, jak ten z 15 czerwca 2011 r. w sprawie procedur utworzenia wyspecjalizowanych somalijskich sądów antypirackich lub raport sekretarza generalnego ONZ z 20 stycznia 2012 r. w sprawie wyspecjalizowanych antypirackich sądów w Somalii oraz w innych krajach regionu; nalega na wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, specjalnego wysłannika UE, trzech szefów misji i szefa przedstawicielstwa, by potraktowali propozycje Jacka Langa priorytetowo i by opracowali strategię dotyczącą wkładu UE w międzynarodowe podejście do sądownictwa karnego na obszarze Somalii;

11. ponawia swój apel do państw członkowskich o prowadzenie we współpracy z Europolem i Interpolem dochodzeń w sprawie przepływów pieniężnych oraz o ich śledzenie, a także o konfiskaty pieniędzy zapłaconych piratom jako okup, gdyż istnieją przesłanki, że pieniądze te mogą być przelewane na konta w bankach na całym świecie, w tym w Europie, oraz o identyfikowanie i rozbijanie siatek przestępczości zorganizowanej, które czerpią zyski z takich działań; wzywa Radę do ułatwiania dalszej współpracy między EUNAVFOR z jednej strony, a Europolem i Interpolem z drugiej strony;

12. wzywa wszystkie kraje w regionie do współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym i przypomina wiążący charakter tego obowiązku dla tych państw, które są sygnatariuszami statutu rzymskiego i które go ratyfikowały; z zadowoleniem przyjmuje niedawne doniesienia Międzynarodowego Trybunału Karnego, który pozwala na prowadzenie badań i śledztwa w państwach, które nie są stroną lub nie ratyfikowały statutu rzymskiego;

13. apeluje do instytucji Unii Europejskiej o dalszą czujność i aktywność wobec przemian politycznych zainicjowanych w Etiopii oraz dostrzegalnych w Somalii pierwszych postępów demokratyzacji;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

14. uznaje za pożądane wykorzystanie okazji, jaka nadarzyła się wraz z możliwością sukcesji stanowiska etiopskiego premiera Melesa Zenawiego, który zmarł 20 sierpnia 2012 r., wraz z wyborem nowego somalijskiego prezydenta oraz ze zbliżającymi się w 2013 r. wyborami parlamentarnymi w Kenii, aby:

- (i) pracować nad poszanowaniem norm konstytucyjnych, państwa prawa, praw człowieka i równości płci, w drodze współpracy i dialogu z partnerami w Rogu Afryki;
- (ii) kontynuować wysiłki w zakresie rozwijania instytucji, budowania demokracji i demokratyzacji;
- (iii) monitorować zalecenia działań następczych misji obserwacji wyborów oraz zapewniać wsparcie dla ich wdrażania tam, gdzie to istotne,
- (iv) wzmacniać dialog polityczny na poziomie kraju i regionu oraz kontynuować dążenia do podnoszenia kwestii praw człowieka, w tym we wszystkich istotnych przypadkach, pozasądowych egzekucji, samowolnych aresztowań i kar więzienia, oraz zwalczać bezkarność;
- (v) wspierać niezależne społeczeństwo obywatelskie zdolne wyrażać społeczne oczekiwania, co do spraw, którymi należy się zająć;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że z upływem terminu określonego w wytycznych Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej, zatwierdzonych w rezolucji 2046 (2012) Rady Bezpieczeństwa ONZ, doszło do porozumienia między Sudanem i Sudanem Południowym w kwestii zasobów ropy; ma nadzieję, że ww. porozumienie rozwiąże również wkrótce oraz definitywnie problem przesyłu ropy z Sudanu Południowego;

Ramy polityki bezpieczeństwa

16. z zadowoleniem przyjmuje istotny wkład operacji EUNAVFOR ATALANTA w wysiłki włożone w zwalczanie piractwa i poprawę bezpieczeństwa na morzu u wybrzeży Somalii; podkreśla rolę tej operacji w ochronę statków wycarterowanych przez Światowy Program Żywnościowy do przewozu pomocy żywnościowej dla Somalii, a także innych statków podatnych na zagrożenie oraz dostaw dla AMISOM; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z dnia 23 marca 2012 r. przedłużającą operację EUNAVFOR Atalanta do grudnia 2014 r. oraz rozszerzającą jej mandat, tak by objęła swoją misją bazy operacyjne piratów na lądzie; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania odpowiedniego wsparcia dla EUNAVFOR ATALANTA poprzez adekwatny nadzór i patrole statków, ponieważ obecna przewaga w walce z piratami jest odwracalna, oraz poprzez środki dla międzynarodowej społeczności na rzecz ścigania piratów, ich finansistów i sieci, uznając, że najskuteczniejszymi środkami zwalczania piratów okazują się w rzeczywistości wprowadzone przez armatorów środki ochrony statków na pokładzie; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście niedawne apele przemysłu morskiego o prawne uregulowanie działalności prywatnych przedsiębiorstw bezpieczeństwa morskiego i wzywa Międzynarodową Organizację Morską, rządy krajów posiadających flotę i przemysł morski do współpracy w dalszym ustanawianiu i wdrażaniu jasnych, spójnych, możliwych do wyegzekwowania międzynarodowych norm dla prywatnie wynajętych uzbrojonych pracowników ochrony na pokładach statków, a prywatne przedsiębiorstwa bezpieczeństwa morskiego do ścisłego przestrzegania tych wytycznych;

17. odnotowuje znaczenie współpracy między EUNAVFOR a innymi międzynarodowymi misjami działającymi na tym obszarze, zwłaszcza z operacją lądową AMISOM, i uznaje, że dobre stosunki i ścisła współpraca obejmująca dzielenie się informacjami stanowią klucz do zapewnienia stabilnej Somalii; przypomina, że EUNAVFOR ATALANTA i operacja NATO „Ocean Shield” mogą skutecznie walczyć z piractwem jedynie wówczas gdy zostanie opracowana kompleksowa strategia dla Rogu Afryki, a w szczególności w Somalii, która to strategia zajęłaby się przyczynami, które wciągają Somalijczyków w piractwo w działalności przestępczą dla zarobków; zwraca uwagę, że począwszy od października 2008 r. obecnie prowadzonej misji antypirackiej ONZ „Ocean Shield” udało się dwie krótsze operacje zwalczania piratów mające na celu ochronę ładunków Światowego Programu Żywnościowego;

18. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie ustanowienia inicjatywy tworzenia potencjału morskiego w regionie, zwanego „EUCAP Nestor”, którego celem będzie wzmocnienie potencjału marynarki wojennej i organów sądowych oraz szkolenie policji przybrzeżnej i sędziów, przy zasięgnięciu opinii i za zgodą lokalnych społeczności, w pięciu krajach Rogu Afryki i zachodniej części Oceanu Indyjskiego;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

wzywa wszystkie państwa członkowskie do niezwłocznego rekrutacji kompetentnych pracowników cywilnych i wojskowych na potrzeby nowej misji; wzywa do bliskiej współpracy z innymi inicjatywami, w tym unijnym projektem MARSIC, w ramach programu dotyczącego najbardziej niebezpiecznych szlaków morskich sponsorowanego z Instrumentu na rzecz Stabilności, oraz z regionalnym programem bezpieczeństwa morskiego (MASE), zainicjowanym przez kraje regionu Afryki Wschodniej i Południowej i Oceanu Indyjskiego, wspieranym przez UE, którego celem jest rozwiązanie problemu piractwa na lądzie i wzmocnienie potencjału wymiaru sprawiedliwości, by był on zdolny do aresztowania, przekazywania, zatrzymywania i skazywania osób podejrzanych o piractwo; uważa, że tylko dzięki zwiększeniu zdolności utrzymania bezpieczeństwa przybrzeżnego w krajach nadbrzeżnych oraz zachęcaniu do przestrzegania w transporcie morskim BMP4 (4. wersji najlepszych praktyk w zakresie poprawy norm bezpieczeństwa przemysłu morskiego) wspólnota międzynarodowa będzie mogła osiągnąć szerszy cel stabilności i bezpieczeństwa dla regionu i tym samym ograniczyć swoje patrole morskie w tych regionach;

19. z zadowoleniem przyjmuje decyzję z lipca 2011 r. dotyczącą rozszerzenia i ponownego ukierunkowania mandatu misji szkoleniowych UE (EUTM) ulokowanej w Ugandzie; jednak wzywa do ścisłego nadzoru nad wszystkimi rekrutami szkolonymi przez EUTM w celu dopilnowania, by do programu nie przyjmowano małoletnich ani osób wcześniej należących do zbrojnych bojówek oraz zagwarantowania, że zostaną oni włączeni do somalijskich sił zbrojnych oraz że wszelkie przypadki dezercji zostaną natychmiast badane; wzywa również UE do przyjęcia roli w zakresie ścisłego monitorowania łańcucha płatności dla sił szkoleniowych, aby zagwarantować, że płatności dotrą do zamierzonych odbiorców i stworzą warunki pobudzające motywację, lojalność i zaangażowanie, gwarantując w ten sposób przejście w przyszłości odpowiedzialności przez siły bezpieczeństwa Somalii;

20. zwraca uwagę na potrzebę ścisłej koordynacji strategicznej wśród wszystkich podmiotów działających w obszarze bezpieczeństwa, w szczególności jeśli chodzi o EUNAVFOR ATALANTA, EUTM Somalia i EUCAP Nestor oraz NATO (operacja Ocean Shield), dowodzone przez Amerykanów oddziały specjalne CTF-151, ONZ i AMISOM; odnotowuje istnienie mechanizmów międzynarodowego koordynowania, jak grupa kontaktowa ds. piractwa u wybrzeży Somalii (CGPCS) w Nowym Jorku oraz mechanizm Shared Awareness and Deconfliction (SHADE) w Bahrajnie; z zadowoleniem przyjmuje zatem decyzję Rady z dnia 23 marca 2012 r. o uruchomieniu na początek na okres dwóch lat Centrum Operacyjnego UE, by skoordynować i wzmocnić synergie między trzema misjami WPOiB w Rogu Afryki, a strukturami zlokalizowanymi w Brukseli w kontekście strategii dla Rogu Afryki, a to we współpracy ze specjalnym przedstawicielem Unii Europejskiej w Rogu Afryki;

21. zauważa oznaki, iż LRA może rozszerzać swój zasięg, wciągając więcej krajów w walkę i zagrażając większej liczbie dzieci; przypomina, że walka z LRA i ściganie przywódcy LRA Josepha Kony'ego w poważnej mierze zależy od finansowania, sprzętu i logistycznego wsparcia Stanów Zjednoczonych Ameryki; wzywa UE do uzgodnienia z USA wszelkiej dodatkowej pomocy wymaganej do walki z LRA pod egidą Unii Afrykańskiej;

22. potępia brak wdrożenia przepisów Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES); wzywa Komisję i Radę do poparcia utworzenia systemu certyfikacji i kontroli produktów z kości słoniowej wwożonych do UE, podobnego do pomyślnego procesu Kimberly;

Umacnianie kompleksowego podejścia

23. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE dla Rogu Afryki obejmującą nie tylko politykę bezpieczeństwa i humanitarną, ale również bardziej długofalową politykę w zakresie rozwoju oraz osiągnięcie milenijnych celów rozwoju; podkreśla znaczenie tej bardziej długofalowej wizji polityki rozwoju i wzywa Komisję i państwa członkowskie do koordynowania swych polityk w tym względzie oraz do jak najszybszego zastosowania wspólnego programowania dla różnych krajów i dla regionu;

24. uważa, że stabilny i bezpieczny Róg Afryki miałby pozytywne oddziaływanie polityczne i w zakresie bezpieczeństwa, promieniujące poza region również jeśli chodzi o inwestycje i bezpieczne szlaki morskie po Oceanie Indyjskim; uważa zatem, że na poziomie G-20 powinno się rozpocząć rozważanie strategii mających na celu promowanie bezpieczeństwa i stabilności w regionie oraz koordynacji celem zapewnienia koniecznych środków finansowych, by móc wdrożyć wszechstronne podejście; odnotowuje w związku z tym pozytywne doświadczenie konferencji poświęconej Somalii, która odbyła się w lutym 2012 r. w Londynie, i zachęca wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do zbadania możliwości zorganizowania podobnej konferencji w 2013 r.;

25. uważa, że Róg Afryki należy również postrzegać w kategoriach obszaru o wielkim gospodarczym potencjale, zwłaszcza mineralnym i rolniczym; wzywa zatem Radę i Komisję, ESDZ i EBI we współpracy z innymi wielostronnymi darczyńcami oraz instytucjami finansowymi do wyróżnienia projektów o wspólnym interesie dla krajów regionu, które

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

mogłyby promować współpracę i pozytywną wzajemną zależność, np. na polach dostaw energii, w tym ze źródeł odnawialnych, i zasobów naturalnych, w tym wody; podkreśla znaczenie handlu transgranicznego, dostępu do międzynarodowych rynków, infrastruktury portowej i zapewnienia odpowiednich korytarzy dostępu do portów krajom bez dostępu do morza, jako żywotnego elementu długofalowego rozwoju Rogu Afryki; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie dogłębnej analizy wymiaru i oddziaływania w kategoriach gospodarczych, środowiskowych i społecznych praktyk dzierżawienia gruntu państwom trzecim w Rogu Afryki i do zaproponowania ewentualnych strategii i mechanizmów ochronnych;

26. uważa, że zwiększenie bezpieczeństwa regionalnego oraz zwalczanie terroryzmu i piractwa, jakkolwiek niezbędne, nie powinny przesłaniać absolutnej konieczności wsparcia w pierwszej kolejności eliminacji ubóstwa w regionie, tym bardziej, że obowiązkiem UE, zgodnie z jej traktatem założycielskim, jest uwzględnienie celów współpracy na rzecz rozwoju – w tym przede wszystkim zmniejszanie i likwidacja ubóstwa – przy wdrażaniu strategii politycznych, które będą miały prawdopodobnie wpływ na kraje rozwijające się (art. 208 ust. 1 TFUE); zauważa, że wszystkie kraje Rogu Afryki są krajami rozwijającymi się, które – z wyjątkiem Sudanu i Sudanu Południowego, które nie podpisały umowy z Kotonu – otrzymały z tego tytułu dwa miliardy euro pomocy rozwojowej (z czego 644 mln sama Etiopia) na krajowe i regionalne programy indykatywne w ramach 10. EFR (2008-2013); zaznacza, że w tym samym okresie, i również w ramach 10. EFR, region Afryki Wschodniej, Afryki Południowej i Oceanu Indyjskiego otrzymały 619 mln EUR (częściowo na Międzypaństwowy Organ ds. Rozwoju (IGAD) w celu eliminacji ubóstwa w krajach tego regionu oraz wsparcia tych krajów w realizacji milenijnych celów rozwoju; przypomina ponadto, że Instrument na rzecz Pokoju w Afryce (podinstrument EFR) udziela wsparcia finansowego misji Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM);

27. sądzi, że UE (państwa członkowskie i Komisja) – jako największy na świecie podmiot udzielający pomocy rozwojowej i humanitarnej w tym regionie, między innymi dzięki centralizacji wysiłków dyplomatycznych w postaci ESDZ i specjalnego przedstawiciela UE, sukcesowi operacji ATLANTA i obecności dyplomatycznej i wojskowej niektórych państw członkowskich w tym regionie – mogłaby uczynić więcej w celu wyeliminowania endemicznego ubóstwa w regionie oraz występujących w nim ognisk anarchii i bezprawia;

28. uważa, że należy wykorzystać „okazję”, jaką stanowi wybór Hassana Szejka Mohamuda na nowego prezydenta Somalii w dniu 10 września 2012 r., do działania – przy wsparciu strategicznych ram dla Rogu Afryki i specjalnego przedstawiciela UE w regionie, a także ESDZ, krajowej dyplomacji i Unii Afrykańskiej – w celu ustanowienia normalnych stosunków dyplomatycznych i gospodarczych między Etiopią i Erytreą, a także rozwiązania kryzysu somalijskiego, co miałooby korzystny wpływ na rozwój całego regionu; zauważa, że region Wielkich Jezior Afrykańskich, który graniczy z zachodnim obszarem Rogu Afryki, jest również jednym z najbardziej niestabilnych regionów na świecie, obejmującym niektóre kraje o wyjątkowo niskim poziomie rozwoju nękane konfliktami zbrojnymi (np. Demokratyczna Republika Konga), a nawet wojnami z co najmniej jednym krajem sąsiadującym (np. napięcia między Demokratyczną Republiką Konga i Rwandą, która w szerszym ujęciu wchodzi w skład Rogu Afryki; podkreśla, że wdrażając europejską strategię dla Rogu Afryki, nie można pomijać potencjalnego wpływu na rozwój, także niezbędny, sąsiednich regionów, w szczególności Wielkich Jezior Afrykańskich, Afryki Środkowej i Afryki Południowej.

29. z zadowoleniem przyjmuje – w kontekście podwójnego planu pomocy na rzecz rozwoju regionalnego i pomocy humanitarnej – nowy plan dla Rogu Afryki zaproponowany przez Komisję Europejską w 2012 r. i znany pod nazwą SHARE (Wspieranie odporności Rogu Afryki), który ma być instrumentem łączącym krótkoterminową pomoc humanitarną z długoterminowym rozwojem, w celu przerwania błędnego koła kryzysowych sytuacji nawiedzających region; w pełni popiera Komisję Europejską w odniesieniu do umocnienia związku między pomocą doraźną, odbudową i rozwojem (łączenie pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju (LRRD)); wzywa UE do podjęcia za pomocą tego programu wysiłków w celu zapewnienia zróżnicowania środków utrzymania oraz lepszego dostępu do rynków i informacji, aby zwiększyć dochody uzyskiwane przez gospodarstwa domowe ludności pasterskiej, rolno-pasterskiej, nadbrzeżnej, nadmorskiej, miejskiej i podmiejskiej, poprawić dostęp do podstawowych usług socjalnych, a także aby dążyć do zapewnienia pewnych i przewidywalnych poziomów wsparcia przeznaczonego dla ludności narażonej stale lub sezonowo na ryzyko;

30. z zadowoleniem przyjmuje nowy program Unii Europejskiej SHARE, którego celem jest zwiększenie zdolności opierania się krajów Rogu Afryki stojącym przed nimi zagrożeniami; podkreśla jednak, że program ten skoordynować należy ze strategią Unii Europejskiej na rzecz regionu Sahel, który boryka się z podobnymi zagrożeniami (terroryzm, przemyt narkotyków, zmiana klimatu, napływ uchodźców, wysiedleńcy itd.);

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

31. uważa, że ważne jest, by w krajach Rogu Afryki wspierać rolnictwo, pasterstwo i hodowlę, oraz z zadowoleniem przyjmuje znaczące prace, których dokonały w tym zakresie organizacje pozarządowe;

32. zwraca się do Komisji Europejskiej o wsparcie wszelkich programów dotyczących dostępu do wody, jako prawa podstawowego i wspólnego dobra ludzkości, a także do wspierania partnerstwa publicznego i prywatnego na rzecz dostępu do wody pitnej;

33. nalega, by, kiedykolwiek to możliwe, pomoc udzielana Rogowi Afryki przez UE nie przyjmowała formy bezpośredniego wsparcia budżetowego, ale by jej udzielano z myślą o osiągnięciu określonych celów w oparciu o jasne wskaźniki wykonania; uważa, że w przypadkach, w których pomoc musi być udzielana w formie wsparcia budżetowego, jej przyznanie należy warunkować osiągnięciem określonych celów; uważa, że programy skierowane na wspieranie strategii EU dla Rogu Afryki powinny móc korzystać z łączenia zasobów, tj. finansowanie takich programów powinno być dostępne dla innych zagranicznych darczyńców na podstawie jasnych wspólnych norm, by ułatwić skoordynowane, jednolite podejście wszystkich darczyńców oraz zminimalizować ryzyko podejść sprzecznych lub ich powielania; uważa również, że UE powinna być w stanie brać udział w finansowaniu programów stron trzecich w Rogu Afryki pod warunkiem zapewnienia pełnego poszanowania przepisów UE odnośnie do pomocy finansowej udzielanej państwom trzecim;

34. wzywa UE i państwa członkowskie do kontynuowania udzielania neutralnej, bezstronnej i niezależnej pomocy humanitarnej szczególnie narażonym na ubóstwo społecznościom i do wspierania krajów regionu we wzmacnianiu ich narodowego potencjału za pośrednictwem strategii ograniczających zagrożenie i długofalowe programy współpracy na rzecz rozwoju w dziedzinie przygotowania się na suszę, rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich i bezpieczeństwa żywnościowego;

35. zauważa, że chociaż przyczyną tragicznej sytuacji żywnościowej w Rogu Afryki (podobnie jak w regionie Sahelu) są bez wątpienia powtarzające się susze, niskie zbiory i wzrost cen, to należy pamiętać, iż poza tymi przyczynami koniunkturalnymi (przy czym suszę można już uznać za problem strukturalny) występują też inne istotne przyczyny, np. niszczenie struktur społecznych i niepoahamowane faworyzowanie eksportu produktów rolnych ze szkodą dla suwerenności żywnościowej oraz produkcji rolnej przeznaczonej na własne potrzeby i na sprzedaż na rynkach krajowych;

36. podkreśla, że poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności są niezmiennymi fundamentami Unii zaangażowanej w stosunki z partnerami trzecimi; dlatego jest głęboko zatroskany doniesieniami o arbitralnych aresztowaniach, torturowaniu więźniów i aktach przemocy wobec demonstrantów, jak również o stosowaniu represyjnych środków wobec opozycji politycznej, obejmujących cenzurę i samowolne zatrzymania dziennikarzy i działaczy, do jakich dochodzi w całym regionie; wzywa wszystkie władze w Rogu do poszanowania tych podstawowych zasad i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych;

37. wyraża swe głębokie zaniepokojenie przejmowaniem gruntów w Afryce, co grozi zachwianiem lokalnego bezpieczeństwa żywnościowego oraz nasileniem się głodu; wzywa rządy krajów Rogu Afryki i państw członkowskich UE do oceny obecnego wpływu nabywania ziemi uprawnej na ubóstwo ludności wiejskiej i na obecną klęskę głodu; wzywa Komisję do włączenia kwestii przejmowania gruntów do swego dialogu politycznego z krajami rozwijającymi się, aby wdrożono spójność polityki;

38. jest zaniepokojony zarzutami nielegalnego zrzucania odpadów przez przedsiębiorstwa unijne i siatki przestępcze; przypomina, że zrzucanie odpadów jest jednym z głównych trosk somalijskiej ludności zamieszkującej obszary wzdłuż linii brzegowej; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą oraz Komisję do pilnego przeprowadzenia pełnego dochodzenia przez niezależny organ, w tym do zebrania dowodów i próbek, a w zależności od wyników badania, do rozważenia możliwości wszczęcia postępowania sądowego, obejmującego wypłatę odszkodowań przez przedsiębiorstwa europejskie, państwa członkowskie UE i UE;

39. uznaje, że utrzymywanie niezależnej i bezstronnej pomocy humanitarnej dla wszystkich społeczności Rogu Afryki dotkniętych konfliktem ma żywotne znaczenie, tak jak kontynuowanie odpowiedniego finansowania, zwłaszcza w Somalii; podkreśla, że wszelki spadek pomocy mogłoby doprowadzić do popadnięcia Somalijczyków w kolejną klęskę humanitarną; poza pomocą humanitarną podkreśla również potrzebę podejmowania takich wysiłków, jak inicjatywa Unii Europejskiej wspierająca odporność Rogu Afryki (European Union's Supporting the Horn of Africa's Resilience – SHARE), by zapewnić odporność i poprawić warunki życia lokalnej ludności;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

40. podkreśla, że prawa człowieka, zwłaszcza kobiet, dzieci, osób LGBT i mniejszości religijnych, od dawna były zaniebywane w regionie, i zauważa, że sekciarski islamizm ogarnął połacie Rogu Afryki i zagraża swobodom mniejszości;

41. podkreśla znaczenie europejskiego wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego; wzywa Komisję i państwa członkowskie do skoordynowanego wspierania społeczeństwa obywatelskiego, zarówno w poszczególnych krajach, jak i w kontekście transgranicznym i regionalnym;

42. podkreśla znaczenie niesienia nieustającej pomocy Sudanowi Południowemu w celu utworzenia i utrzymania rzeczywistego społeczeństwa obywatelskiego; zdecydowanie uważa, że nowy instrument na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka powinien zawierać linie finansowe ad hoc dla Rogu Afryki; wierzy, że należy zastanowić się nad możliwością objęcia krajów Rogu Afryki Europejskim Funduszem na rzecz Demokracji;

Sudan i Sudan Południowy

43. z zadowoleniem przyjmuje porozumienia zawarte przez Sudan i Sudan Południowy w sprawie podjęcia na nowo eksportu ropy naftowej oraz wyznaczenia granic i wzywa oba kraje do ich poszanowania; wzywa oba państwa do zaprzestania udzielania schronienia grupom rebeliantów występujących przeciwko drugiemu państwu lub ich wspierania; wzywa do dalszych negocjacji w sprawie wyznaczenia granic między dwoma krajami, by uniknąć wybuchu dalszych konfliktów, które zaprzępałyby niedawno zawarte porozumienie i zaleca, by obaj przywódcy kontynuowali rozmowy celem osiągnięcia możliwie jak najszybszego porozumienia w sprawie statusu Abyei oraz innych obszarów, do których roszczą sobie prawa, zgodnie z planem działania UA i rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2046; gratuluje współfinansowanemu przez Unię Europejską wysokiego szczebla panelowi byłego prezydenta Mbeki sukcesów osiągniętych w ramach negocjacji i mediacji między Sudanem a Sudanem Południowym, przy wsparciu ze strony Unii Afrykańskiej; wzywa specjalnego przedstawiciela UE ds. Sudanu i Sudanu Południowego do skoordynowania starań z przewodniczącymi delegacji w Sudanie i Sudanie Południowym celem zagwarantowania, że zaangażowanie UE, wysiłki polityczne i wsparcie pozostaną jak najbardziej widoczne;

44. z zadowoleniem przyjmuje protokoły ustaleń przyjęte odrębnie przez rząd Sudanu i Ludową Armię Wyzwolenia Sudanu – Północ (SPLM-N) z ONZ, Unią Afrykańską i Ligą Państwa Arabskich w celu umożliwienia dostarczania pomocy humanitarnej ludności cywilnej stanów Nil Błękitny i Kordofan Południowy;

45. wyraża zaniepokojenie wznowieniem aktów przemocy w stanie Jonglei w Sudanie Południowym, przemocy, która zagraża postępowi dokonanym w procesie przywracania pokoju i bezpieczeństwa w regionie; popiera dochodzenie, o które wniosła UNMISS oraz domaga się ukarania sprawców przemocy; wzywa rząd Sudanu Południowego do:

- (i) podjęcia koniecznych kroków celem wzmocnienia międzynarodowych i krajowych ram ochrony praw człowieka, w tym do potwierdzenia swych zobowiązań na mocy międzynarodowych traktatów w zakresie praw człowieka, których Sudan był stroną w okresie uzyskania przez Sudan Południowy niepodległości, a jednocześnie do wycofania swych zastrzeżeń do nich, i do stania się stroną innych kluczowych międzynarodowych traktatów w zakresie praw człowieka bez zastrzeżeń;
- (ii) natychmiastowego zaprzysiężenia członków komisji śledczej odnośnie do kryzysu w państwie Jonglei i do udzielenia im koniecznych środków, by mogli prowadzić niezależne, pełne i bezstronne dochodzenie;
- (iii) natychmiastowego wprowadzenia urzędowego moratorium na egzekucje celem zniesienia kary śmierci i zamienienia wszystkich wyroków śmierci na kary więzienia;

podkreśla znaczenie nieustającej pomocy dla Sudanu Południowego zmierzającej do budowania potencjału administracji publicznej i organów egzekwowania prawa w Sudanie Południowym, utworzenia i utrzymania rzeczywistego społeczeństwa obywatelskiego i promowania dobrych rządów; wzywa UE do wywierania nacisku na rytyfikowanie przez Sudan kluczowych międzynarodowych traktatów w dziedzinie praw człowieka i do udzielenia władzom Sudanu Południowego pomocy we wdrożeniu tych traktatów; potępia przypadki gwałtów, których – zgodnie z doniesieniami – przy okazji demilitaryzacji dopuszczają się oddziały wojskowe na ludności cywilnej i wzywa rząd Sudanu Południowego do przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie tych wydarzeń, by ująć winnych żołnierzy i zadośćuczynić ofiarom;

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

46. zdecydowanie potępia wszystkie akty przemocy dokonywane w Sudanie wobec cywilów z pogwałceniem międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa w dziedzinie praw człowieka; wzywa UE i wspólnotę międzynarodową do zatwierdzenia ujednoliconego podejścia do ochrony ludności cywilnej i położenia kresu łamaniu praw człowieka, zwłaszcza w Darfurze, Kardofanie Południowym i Nilu Błękitnym; wzywa rząd Sudanu i Ludowy Ruch Wyzwolenia Sudanu/Północ do niezwłocznego rozpoczęcia rozmów, by całkowicie zaprzestano działań zbrojnych i osiągnięto polityczne porozumienie w oparciu o umowę ramową z 28 czerwca 2011 r., jak stanowi to rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2046; podkreśla znaczenie utrzymania międzynarodowych podmiotów w strefach konfliktu i wzywa władze sudańskie do zapewnienia im bezpieczeństwa, podobnie jak cywilom; przypomina o odpowiedzialności UE i państw członkowskich dotyczącej pogłębionego wsparcia i współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym jeśli chodzi o wdrażania nakazów aresztowania Ahmada Muhammada Haruna, Ali Muhammada Ali Abd-Al-Rahmana, Abdela Rahima Mohammeda Husseina i prezydenta Omara Hassana Ahmada Al Baszira;

47. wyraża zaniepokojenie pogorszeniem się sytuacji zdrowotnej szacowanych na 170 000 sudańskich uchodźców, z których połowę stanowią dzieci, przebywających w 4 obozach w Górnym Nilu i w obozie w stanie Unity, gdzie gwałtownie rośnie ryzyko infekcji, biegunki, malarii, a sytuacja ta ulega zaostrzeniu z powodu niedożywienia;

48. potępia udzielanie jakiegokolwiek wsparcia zarówno przez Sudan, jak i Sudan Południowy wszelkim grupom zbrojnym nie wchodzącym w skład ich regularnego wojska;

Somalia

49. przyjmuje do wiadomości wyniki wyborów prezydenckich w Somalii z 20 sierpnia 2012; apeluje do wszystkich podmiotów politycznych w Somalii o zaangażowanie się w demokrację, rządy prawa i prawa człowieka, będące jedynymi środkami wyjścia z błędnego koła ubóstwa, niedorozwoju i braku bezpieczeństwa; podkreśla, że zakończenie mandatu przejściowego rządu federalnego jest kluczowym sprawdzianem potencjału Somalii jako funkcjonującego państwa oraz jej potencjału odbudowy silnych, demokratycznych i prawdziwie przedstawicielskich instytucji; uważa, że kluczową kwestią będzie ułatwienie w Somalii dialogu politycznego, który angażowałby wszystkie strony, oraz propagowanie procesu budowania zgody w celu wspierania nowego rządu; wzywa nowy federalny rząd oraz nowego prezydenta Hassana Szejka Mohamuda do dołożenia starań, by osiągnąć pojednanie narodu somalijskiego w oparciu o porozumienie z Garowe, mające na celu ustanowienie nowego państwa federalnego oraz rozpoczęcie długiego, ale ważnego procesu zapewniania wszystkim Somalijczykom pokoju, bezpieczeństwa i demokracji;

50. z zadowoleniem przyjmuje niedawne zaprzysiężenie pierwszego oficjalnego parlamentu Somalii w minionych 20 latach i wierzy, że zaznaczy on pierwszy krok w przejściu na bardziej reprezentatywną demokrację parlamentarną; przyjmuje fakt, że ustalona na poziomie 30 % reprezentacja kobiet w parlamencie została prawie osiągnięta, przypominając że dla powodzenia wysiłków zmierzających do rozwiązania konfliktu i budowania pokoju ważny jest istotny udział kobiet w życiu publicznym;

51. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie okresu przejściowego w Somalii jako szansę na odrodzenie; wyraża uznanie dla wysiłków sygnatariuszy planu działania, Rady Starszych, Narodowego Zgromadzenia Konstytucyjnego, nowego parlamentu federalnego oraz Technicznego Komitetu Selekcyjnego za rolę, jaką odegrali w zakończeniu procesu przejściowego Somalii; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie ustępującego prezydenta, iż będzie wspierał prezydenta Hassana Szejka Mohamuda oraz z nim współpracował; zachęca wszystkie podmioty polityczne w Somalii do współpracy z nowymi władzami; z zadowoleniem przyjmuje wizję prezydenta Hassana Szejka dla Somalii oraz jego pragnienie dopilnowania formowania instytucji rządowych otwartych na wszystkie grupy społeczne, opartych na szerokiej bazie społecznej, zapewnienia stabilizacji, rządów prawa i dobrego zarządzania, odbudowy gospodarczej, przywracania pokoju i pojednania, świadczenia usług publicznych, poprawy stosunków między Somalią a resztą świata; wzywa go do poszanowania swego zobowiązania, by prowadzić przejrzyste i rozliczalne rządy, zwalczać korupcję na wszystkich poziomach oraz zapewnić dialog ze wszystkimi grupami etnicznymi i ustanowić przedstawicieli i rozliczalne instytucje na poziomie krajowym, regionalnym, rejonowym i lokalnym zgodnie z tymczasową konstytucją Somalii;

52. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą oraz SPUE w Rogu Afryki do dokonania krytycznego przeglądu procesu pokojowego w Dżibuti i do rozważenia wysłania grupy mediatorów cieszących się zaufaniem szerokiego spectrum społeczeństwa Somalii, w tym stowarzyszeń reprezentujących kobiety, którzy byliby w stanie zebrać przy stole negocjacyjnym dużą grupę różnych podmiotów somalijskich; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

zapoczątkowania procesu na rzecz somalijskich podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w kraju i poza jego granicami, w ramach którego prowadzona byłaby regularna i stała dyskusja o możliwych rozwiązaniach problemów politycznych w tym kraju; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą do zbliżenia tych dwóch procesów, wzorując się na pomyślnym procesie pokojowym w Sudanie w latach 2000–2005;

53. z zadowoleniem przyjmuje niedawną inicjatywę pokojową rządu somalijskiego, oferującą cywilne stanowiska pracy i szkolenia dezercerującym rebeliantom Al-Szabab; z zadowoleniem przyjmuje niedawne poparcie ambitnej konstytucji, która obiecuje równe prawa dla „wszystkich obywateli, niezależnie od płci, wyznania, statusu społecznego czy gospodarczego, przekonań politycznych, przynależności klanowej, niepełnosprawności, zajęcia, urodzenia czy dialektu”, delegalizuje okaleczanie żeńskich narządów płciowych i ustanawia Komisję Prawy i Pojednania; jest jednak zatroskany, że w kraju dręczonym dziesięcioleciami wyniszczających zatargów nowa konstytucja nie odnosi się do rozwiązania kwestii bezkarności, ani podziału władzy i zasobów między ośrodkiem państwa i regionami, i wzywa do zacieśnionej współpracy z nowymi władzami, by poruszono te zagadnienia;

54. wzywa władze somalijskie do nadania priorytetowego znaczenia rozwijaniu instytucji i jak najpilniejszemu ustanowieniu rozliczalnych, przejrzystych i integrujących wszystkie grupy etniczne sił policyjnych, by wypracować zaufanie społeczeństwa dla nowego rządu; wyraża uznanie w tym względzie dla EUTM Somalia, która wniosła wartościowy wkład w siły zbrojne kraju; wierzy w nieustające wsparcie państw członkowskich dla wysiłków tej misji WPBiO, która dąży do wpojenia poszanowania dla praw człowieka, dynamiki płci i rządów prawa w somalijskim wojsku; zauważa, że jeśli Somalia ma się stać samodzielnie funkcjonującym państwem, rozwijanie stabilnych, rozliczalnych i reprezentujących wszystkie grupy etniczne somalijskich instytucji musi wykraczać poza siły bezpieczeństwa, zaś na ich czele muszą stać Somalijczycy, do których instytucje te muszą należeć;

55. podkreśla, że solidne i globalne struktury gospodarcze i systemy podziału zysku z przyszłej eksploatacji ropy naftowej i gazu między regionami i na poziomie federalnym z korzyścią dla całej populacji będą miały zasadnicze znaczenie dla długoterminowej stabilności Somalii jako dobrze funkcjonującego federalnego kraju; wzywa wspólnotę międzynarodową, by nie popełniała błędów z przeszłości, polegającego na koncentrowaniu pomocy w federalnych instytucjach w Mogadiszu, na czym ucierpiały regiony Somalii, które mogą odgrywać kluczową rolę w świadczeniu podstawowych usług i zapewnianiu stabilności mieszkańcom; wzywa UE do zmobilizowania wszystkich zasobów, wykorzystując obecne sprzyjające okoliczności, by wspomóc regionalne organy w Somalii w tym żywotnym procesie przemian demokratycznych; z uwagi na najnowsze wydarzenia na płaszczyźnie politycznej i bezpieczeństwa, do jakich doszło w Somalii, zachęca państwa członkowskie i wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, do rozważenia wysłania tam misji w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa (RSB) w ścisłej współpracy z legalnymi władzami somalijskimi, Unią Afrykańską (UA), Międzyrządowym Organem ds. Rozwoju (IGAD), jak i z rządem USA;

56. uznaje, że wypracowywanie pokoju w Somalii musi być procesem oddolnym; podkreśla, że UE musi zagwarantować, że jej strategia umożliwi dostateczne wsparcie lokalnych wysiłków wkładanych w przywracanie pokoju oraz rozwiązywanie sporów, aby stały się one krajowym i regionalnym priorytetem; przypomina również, że lokalna legitymacja wspomaga wyłanianie się instytucji rządowych w Somalii, które zapewnią długofalowe widoki na stabilizację;

57. przypomina, że Unia Afrykańska wysłała misję wojskową do Somalii (AMISOM), która posiada mandat Rady Bezpieczeństwa ONZ i która usilnie poszukuje kolejnych krajów, które wysłałyby swoich żołnierzy w ramach tej misji;

58. podkreśla potrzebę odgrywania przez UE, w ścisłej współpracy z USA i Unią Afrykańską, kluczowej roli w przyszłości Somalii;

59. wzywa społeczność międzynarodową, aby we współpracy z MKCK i Czerwonym Półksiężycem jak najprędzej wprowadziła i rozwinęła w Somalii struktury opieki zdrowotnej, ambulatoryjne ośrodki zabiegowe oraz ośrodki żywienia leczniczego;

60. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Funduszu lokalnej stabilności, którego celem jest zwłaszcza koordynowanie pomocy międzynarodowej w niedawno wyzwolonych i dostępnych obszarach w południowej części Somalii;

61. głęboko ubolewa, że od samego grudnia 2011 r. 13 dziennikarzy i pracowników środków przekazu zostało zabitych na kontrolowanych przez rząd obszarach Somalii i że nie osiągnięto żadnego postępu w prowadzeniu dochodzenia w tych

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

sprawach; podkreśla znaczenie zapewnienia wolności wypowiedzi i apeluje do nowego rządu i prezydenta o przyjęcie środków gwarantujących dziennikarzom lepszą ochronę i o przeprowadzenie wiarygodnych śledztw dotyczących tych zabójstw;

62. wzywa UE i wszystkich partnerów regionalnych i międzynarodowych do jak najlepszego wykorzystania możliwości, jaką stwarza pojawienie się nowego rządu w Somalii, która wraz z wyraźnym zahamowaniem wzrostu Al-Szabaab w kraju potencjalnie zapoczątkowuje nową polityczną epokę w Somalii; podkreśla zatem potrzebę, by wspólnota międzynarodowa, a szczególnie UE, stała w gotowości do udzielenia wsparcia prawowitym i demokratycznym władzom w obszarze budowania potencjału instytucjonalnego, reformy sektora bezpieczeństwa (RSB), rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (RDR) i wspierania społeczeństwa obywatelskiego; nalega na wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, by upewniła się, że działania UE w Somalii sprzyjają wolnemu, otwartemu społeczeństwu, które szanuje i wspiera prawa człowieka, zwłaszcza prawa kobiet i mniejszości religijnych, umożliwia pełnomocnienie kobiet i zapewnia równowagę płci we wszystkich sektorach społeczeństwach;

63. podaje bardzo pozytywny przykład Somalilandu, który na przestrzeni ponad 20 lat pokazał zdolność do rozwoju i konsolidacji swoich struktur demokratycznych, gospodarczych i administracyjnych oraz rozwijania zrównoważonego procesu demokratycznego; zauważa, że Somaliland do tej pory z dużym powodzeniem umacniał bezpieczeństwo i stabilność na swoim terytorium oraz współpracował w zakresie zwalczania piractwa i terroryzmu; wyraża jednak obawy, że jeśli organizacja Al-Szabaab przegrupuje się w jego górskich regionach przygranicznych, Somaliland może się okazać niezwykle narażony na atak; podkreśla zatem, że wyjątkowo ważne jest, aby wspierać Somaliland w walce z terroryzmem, w tym poprzez takie środki, jak wspieranie różnorodności gospodarczej i tworzenie potencjału zatrudnienia młodych, by ograniczyć rekrutowanie młodych przez grupy zbrojne; zwraca uwagę na znaczenie dla Somalilandu promowania rozwoju gospodarczo-społecznego regionu jako sposobu przeciwstawienia się radykalizacji niestabilnych obszarów swego terytorium; wzywa Komisję i ESDZ do wspierania Somalilandu w zwiększaniu perspektyw rozwoju i promowaniu stabilności gospodarczej i społecznej; podkreśla, że w dążeniu do długoterminowej stabilności i bezpieczeństwa w Somalii ważne jest zbadanie pozytywnego przykładu stabilności Somalilandu;

64. z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane oświadczenie poparcia dla nowych instytucji federalnych Somalii wyrażone przez wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą na mini szczycie poświęconym Somalii Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku, w szczególności jej zaangażowanie w czteroletni proces konsolidacji nowych instytucji federalnych i administracji regionalnej, a także międzynarodową konferencję w sprawie Somalii w 2013 r.; wzywa Somaliland i inne jednostki federalne do odegrania pełnej i wspierającej roli w negocjowaniu swych stosunków prawnych i politycznych z nowymi federalnymi instytucjami w Somalii z myślą o osiągnięciu zrównoważonego, stabilnego i dobrze prosperującego somalijskiego państwa federalnego;

Etiopia i Erytrea

65. wskazuje na kluczową rolę, jaką odgrywa Etiopia dla politycznej i gospodarczej stabilności całego regionu; zauważa, że w swoim inauguracyjnym przemówieniu nowy premier Etiopii Hailemariam Desalegn podkreślił znaczenie wzmocnienia praw człowieka i demokratycznych instytucji w kraju, aby wspomóc rozwój kultury demokracji i pełnego poszanowania praw człowieka w kraju; wierzy, że pojawienie się nowego rządu etiopskiego zapewni możliwość zaangażowania Etiopii we wszystkie aspekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania i troski, w tym w te, co do których istniała rozbieżność opinii w przeszłości, i podkreśla znaczenie wspierania Etiopii na jej ścieżce do nowego systemu demokratycznego biegnącej przez dialog i partnerstwo; wspiera Etiopię w jej walce z terroryzmem, ale podkreśla, że tę walkę powinno się kontynuować przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych;

66. ma nadzieję, że pod przywództwem mianowanego 21 września 2012 r. premiera Hailemariama Desalegny Etiopia zaangażuje się w proces prawdziwie demokratycznej przemiany w celu wykorzystania swojego dużego potencjału demokratycznego, kładąc kres ingerencji w wolność religii i swobody obywatelskie; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, SPUE w Rogu Afryki i SPUE ds. Praw Człowieka do priorytetowego zaangażowania Etiopii w kwestie praw człowieka, tak by mogła ona skorzystać z okazji, jaką stanowi obecna przemiana polityczna w celu ustanowienia prawdziwie demokratycznego procesu przejścia na demokrację, umieszczającego w centralnym punkcie prawa człowieka i podstawowe wolności, wolność mediów i pełne uznanie swobody wypowiedzi; wzywa UE oraz społeczność międzynarodową do zachowania czujności i aktywności wobec trwających w Etiopii przemian politycznych oraz do zacieśnienia pomocy politycznej, wojskowej i rozwojowej udzielanej konkretnym reformom politycznym, które muszą obejmować uwolnienie wszystkich więźniów sumienia, jak Eskinder Nebra i inni dziennikarze, obrońcy praw człowieka

Wtorek, 15 stycznia 2013 r.

i działacze na rzecz rozwoju oraz członkowie opozycji, wpuszczenie specjalnych sprawozdawców ONZ ds. praw człowieka z nieograniczonym dostępem do wszystkich regionów i ośrodków przetrzymań, odwołanie lub zmianę ustawy o rejestracji i regulacji organizacji charytatywnych oraz ustawy antyterrorystycznej oraz powrót polityków opozycji z emigracji; apeluje do UE o znalezienie innowacyjnych i bezpiecznych sposobów wspierania finansowo i politycznie walczącego społeczeństwa obywatelskiego w Etiopii i o zaangażowanie się w ścisły dialog z opozycją, zarówno w Etiopii, jak i na emigracji;

67. zauważa, że w Etiopii nie istnieje obecnie niezawisły wymiar sprawiedliwości ani niezależne środki przekazu, co jest wynikiem umyślnej strategii mającej na celu ograniczanie i blokowanie działalności sędziów, kontrolowanie mediów, zastraszanie opozycji i uciszanie organizacji obrońców praw człowieka;

68. zauważa, że ustawę antyterrorystyczną z 2009 r. wykorzystano do postawienia przed sądem licznych dziennikarzy; potępia niedawną kampanię oskarżeń, w której wyniku najwyższy sąd federalny skazał zaocznie blogera Eliasa Kiflego na dożywocie, a Wubisheta Tayego, zastępcę redaktora naczelnego miejscowego dziennika, oraz felietonistę Reeyota Alemu na 14 lat pozbawienia wolności; z zadowoleniem przyjmuje natomiast fakt, że po śmierci premiera Melesa Zenawiego ulaskawiono niedawno szwedzkich dziennikarzy Martina Schibbyego i Johana Perssona; zachęca nowe władze, by te same kryteria zastosowały do osób arbitralnie skazanych;

69. podkreśla wielki potencjał projektu zapory wodnej Grand Renaissance na Nilu Błękitnym w regionie Benishangul-Gumuz w Etiopii dla produkcji ekologicznie czystej energii i rozwoju gospodarczego całego regionu; wspiera międzynarodowy panel ekspertów ustanowiony między Etiopią, Sudanem i Egiptem w sprawie tego projektu i wzywa do bliższego porozumienia w sprawie podziału zasobów wodnych Nilu i energii wyprodukowanej przez hydroelektrownię połączoną z zaporą;

70. wzywa rząd Etiopii do formalnego uznania za ostateczne i obowiązujące decyzje określające granicę wyznaczoną przez Komisję Graniczną między Erytreą a Etiopią, zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ 1907 (2009) i 2023 (2011), jak również odpowiednimi rezolucjami UA i IGAD; wzywa rząd Erytrei do rozpoczęcia dialogu z Etiopią w celu omówienia procesu wycofywania sił wojskowych z obszaru przygranicznego oraz fizycznego wytyczenia granic zgodnie z decyzją Komisji Granicznej, z myślą o tym, jak ważne jest utrzymanie społeczności razem; jak i unormowania stosunków z Etiopią, łącznie z ponownym otworzeniem granic; wzywa wspólnotę międzynarodową do zaangażowania Erytrei i obrony interesów i potrzeb narodu erytrejskiego, wywierając przy tym naciski na reżim i siły wojskowe, by umożliwić dostęp organizacjom międzynarodowym, przygotować długo obiecywane wybory i otworzyć przestrzeń polityczną w kraju; podkreśla, że wszelka pomoc UE, która nie jest związana z celami humanitarnymi, powinna być ściśle uzależniona od zobowiązania się przez władze Erytrei do usprawnienia procesu przejścia na demokrację i do poprawy sytuacji praw człowieka w tym kraju z określeniem przejrzystych i namacalnych wskaźników odniesienia, a także podstawowych potrzeb narodu erytrejskiego; wzywa Erytreę do zaprzestania udzielania jakiegokolwiek poparcia siłom zbrojnym, które podkopują pokój i pojednanie w Somalii, a ogólniej stabilność regionalną; wzywa do wolności wypowiedzi, prasy i wyznania, jak również do wprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów i demokracji w tym kraju; wzywa do natychmiastowego uwolnienia więźniów politycznych, w tym przetrzymywanego w więzieniu dziennikarza Dawita Isaaca, którego uwięziono bez sądu na przeszło 4 000 dni;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, ESDZ oraz państwom członkowskim, specjalnemu przedstawicielowi UE w Sudanie, specjalnemu przedstawicielowi UE w Rogu Afryki, państwom członkowskim UE, rządowi Turcji, Kongresowi Stanów Zjednoczonych, Departamentowi Stanu Stanów Zjednoczonych, Komisji Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrkańskiemu, rządowi i parlamentom Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD) oraz władzom Somalilandu.